Recensie: Skiff ****

Kinepolis Antwerpen
dinsdag 10 februari 2026

foto © Sofie Gheysens

Recensie:
Een prachtig coming of age-verhaal waarin we een zestienjarige op zoek zien gaan naar haar gender- en seksuele identiteit. Dat is Skiff van regisseur Cecilia Verheyden (1985) dat losjes geïnspireerd is op haar eigen verhaal. Ze groeide zelf namelijk op tussen drie broers. Het resultaat is een eerlijke, aardige en finaal hartverscheurende film waarin we Femke Vanhove alweer, kort na haar knappe acteerprestatie in Radioman, zien schitteren. In die mate dat ze wat ons betreft tijdens de volgende Ensors daarvoor de erkenning van haar collega's mag verdienen.

Verheyden was naar een sportieve actrice met Antwerps accent op zoek. Daarnaast was het ook belangrijk dat ze een androgyne look had, erg sterk acteert en maar liefst een half jaar lang intensief wou trainen om te leren roeien. Al die kwaliteiten en engagement vond ze bij Femke en niet alleen dat. Het valt op dat haar spontaniteit voor de camera zo authentiek oogt, wat overigens ook geldt voor de rest van de cast, dat je bijna vergeet dat er voor je neus geacteerd wordt. Skiff kent dan ook een enorme naturel en boort verschillende thema's aan waar jongeren vandaag mee aan de slag kunnen.
Vanhove speelt in Skiff de rol van Malou. Zij wordt zestien. Haar broers Alex (Mil Sinaeve) en Max (Wout Vleugels) zijn ouder dan zij en hebben sinds hun zestiende een scooter. Malou heeft er voor gespaard en krijgt van haar broers een motorhelm cadeau. Hun moeder (neergezet door Natali Broods) is echter not amused. Zij vindt het geen goed idee dat 'haar meisje' met een scooter op de baan gaat. Zij wordt van antwoord gediend door haar zonen die zich afvragen waarom ze daar een probleem van maakt vermits zij dat wél mochten vanaf hun zestiende. Hier raakt de regisseuse – terecht – een gevoelig thema aan waarbij dochters anders (lees: over beschermd) worden dan de zonen. Zelfs als die jongens het pad al geëffend hebben om wat gedaan te krijgen en aan vrijheid te winnen, blijken er plots andere waarden en normen gehanteerd te worden.
Je voelt ook in Skiff hoe de moeder worstelt met 'haar meisje' en het feit dat ze zestien wordt. Als cadeau krijgt ze een welnessweekendje voor twee personen. Daar wil ze zichzelf deels mee plezieren en verder haar dochter. Ze reageert dan ook verrast dat Malou niet met haar moeder op wellnessweekend wil, maar met Nouria (Lina Miftah), het lief van haar broer Max waar ze stiekem een lesbische relatie mee begint. De crush die ze voelt en het stiekeme gedoe er rond brengt haar tot de quote: 'Het is zo kak om u kut te voelen over wat goed voelt'.
Malou doucht niet graag met de andere meisjes van haar roeiclub na een training, ze draagt al jaren de

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

kleren van haar broers af en identificeert zich niet als 100% vrouwelijk. Haar rondingen zal ze dan ook nooit accentueren. Liever draagt ze losse en makkelijk zittende kledij. Met make up is ze niet bezig. Alles speelt zich af tijdens de zomervakantie die symbool staat voor de veranderingen (coming of age) in Malous leven. Met 'True love will find you in the end', een zin die we gezongen horen tijdens de endcredits, stuurt Cecilia Verheyden de toeschouwer naar huis. Skiff is de eerste Vlaamse arthousefilm sinds lang die ons van begin tot einde bleef boeien.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.